

**Tereza Hřibová: 30 případů majora Zemana (filmová verze a vydané filmové povídky)
z hlediska mytizačních postupů**

Posudek vedoucího práce

ÚČLLV FF UK, Obor český jazyk a literatura

Předložená diplomová práce plynule navazuje na kontinuální analytickou pozornost, již se vlajkové lodi seriálové produkce normalizační československé televize 70. let 20. století v posledních letech dostává, a to jak v několika pracích různě již publikovaných, tak i v pracích školních. V tomto ohledu si Tereza Hřibová dokázala iniciativně najít téma, jemuž dosud zebrubná pozornost věnována nebyla, a to mytizační postupy, s jejichž pomocí televizní i knižní verze jednotlivých příběhů vytvářejí univerzalizující ideologická sdělení.

Na práci si cením ochoty věnovat se tématu intermediálně, tedy interpretovat seriálovou televizní i knižní podobu, ale stejně tak věnovat pozornost i pracím, jež analyzují jiné normalizační diskursy či pracím publicistickým, ať už dobové, anebo dnešní provenience. Jako zcela produktivní a oprávněně vnímám i zvolené východisko, tedy analýzu moderní podoby mýtu, jak ji nabídl Roland Barthes ve svých *Mytologiích*. Tereza Hřibová aplikuje Barthesa na zemanovský narativ důsledně a vyčerpávajícím způsobem odhaluje možnosti, ale i omezení, jež tento postup nabízí; v tomto ohledu tudíž dělá něco nejen pro sebe a pro dokončení svého magisterského studia, ale i pro komunitu ostatních badatelů. Stejně tak oceňuji schopnost využít Fideliovy analýzy jazyka komunistické moci a propagandy; i v tomto ohledu myslím práce přesvědčivě ukazuje veškeré aplikační možnosti, ale i hranice, jež by obdobně zafungovaly i při využití Fideliových tezí na ostatní seriálovou normalizační produkci.

Rozsáhlost zemanovského fikčního universa v jeho seriálové i knižní podobě, a to včetně pozdějších analytických reflexí, vede nutně k tomu, že práce musí pracovat s nepřehledným množstvím ztvárněných postav, událostí či prostorů, existujících často v několikerých verzích. V tomto ohledu si cením toho, že práce nepůsobí zahlceně a nebude schopna komunikovat toliko se znalci daného materiálu. Tereze Hřibové se myslím daří v průběhu celé práce vytvářet smysluplnou rovnováhu mezi odkazováním ke konkrétním textovým entitám a mezi zobecňujícími interpretačními postřehy a shrnujícími tezemi. Práci sluší i zřetelné členění a vyjadřovací přesnost, kdy využitá terminologie nedodává textu samoučelný ornament vědeckosti, ale je funkčním a produktivním rastrem, jenž umožňuje zobecňující formulace. Cením si i soupisu literatury, který souhrnně eviduje vše podstatné, co se k zemanovské problematice vztahuje. A v neposlední řadě si cením i jazykového ztvárnění,

jež prezentuje žánr akademického psaní jako diskurs založený na přesnosti a produktivnosti vyjadřování, ale zároveň jako diskurs schopný uspokojit i kritéria čtivosti a zajímavosti.

Z výše uvedeného myslím zřetelně vyplývá, že práci rád **doporučuji k obhajobě**.

V Praze dne 11. 6. 2012

Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc.